

fart der er baade sønden og norden om Færøerne, saa vilde man forundre sig over, at der endnu ikke er noget Fyr deroppe. Alle de mange Skibbrud, der foregaar der om Vinteren, eller rettere sagt, alle de mange Brag, som drive omkring deroppe Vinterdage, de bevise bedst, hvor mange Søulhffer, der ster deroppe. Sidste Vinter kom f. Ex. en Morgen en hel Skibslast drivende i Suderøfjord. Det er klart, at dette Skib er strandet f. Ex. paa Vestkysten af Suderø. I saadan Brænding, som staar der, skal et Skib snart gaa i Stykker, uden at der er Tale om, at Menneker kunne blive reddede. Jeg skal derfor paa det Indstændigste opfordre det ærede Thing til at overveie, om det ikke burde gjenoptage Forslaget om, at der bevilges Midler til et Fyr paa Naalsø. Jeg undres over, maa jeg sige, at der ikke for lang Tid siden er fremkommen Opfordring baade fra England og Frankrig til den danske Regjering om at anlægge Fyr deroppe, naar man betænkter, at der fra Frankrig udgaar i Marts Maaned en 300 Fiskerskibe hvert eneste Aar, som alle skulle passere Færøerne for at fiske der eller oppe ved Island, ligesom der ogsaa fra England aarlig udgaar flere Hundrede Fiskerskibe, som ligeledes allesammen skulle passere den samme Vej. Jeg har mange Gange fra Fiskernes Side hørt Klage over, at der ikke findes et eneste Fyr paa Færøerne. De mene, det er en mørk Tilstand, vi leve i deroppe paa Færøerne. Jeg finder, at det er et stort Ansvar, som den danske Rigsdag paatager sig, naar den fremdeles vil holde paa, at der ikke maa opføres noget Fyr deroppe. — Sluttelig skal jeg gjøre en lille Bemærkning i Anledning af, at det andet Thing har nedsat den af Regjeringen forlangte Bevilling paa 10,000 Kroner for at fattige Fiskere kunde faae Leilighed til at reise til Udstillingen i Sommer. Jeg betragter den Bevilling som Folkethinget har voteret paa 5000 Kr., som aldeles utilstrækkelig. Den voterede Bevilling har efter min Formening Færingerne ligejaa vel som Andre hernelde Krav paa at blive delagtige i for at komme til Udstillingen, og hvis man kun skulde kunne hjælpe Færingerne af dette Tilskud, blev der ikke Mange, der fik Leilighed dertil. Man maa huske paa, at den eneste Maade, som Færingerne kunne komme hernelde paa til Udstillingen, er paa Postskibet, og med det koster en Reise under almindelige Forhold op og ned mindst 150 Kr., men paa et Andragende, som er skrevet fra Færøerne, har Dampskibsselskabet stillet sig saa velvilligt, at det vil indrette et Skib til Medtagelse af Færingerne til Udstillingen, med hvilket en Reise for Op- og Medgaaende

kun skal koste 70 Kroner. Men naar fattige Fiskere, som have ondt ved at klare sig i det daglige Liv, skulde give 70 Kroner for Reisen og desuden betale for Opholdet i Kjøbenhavn, ville ikke Mange vove sig paa en saadan Reise. Hvis der nu i Stedet for 5000 Kr. blev bevilget 10,000 Kr., saa vilde jeg haabe, at en Del af de mere fremmelige Fiskere paa Færøerne ville ansøge om Understøttelse for at komme hernelde og bese Udstillingen, og at de ogsaa maa kunne høste Frugt af, hvad de saaledes faae at se. Det gjælder jo forresten ikke alene om Fiskere, men ogsaa Landbrugere — Landbruget er for Tiden meget daarlig tilset deroppe — kunde sandelig have godt af at komme hernelde og se Landbrugsredskaber, tale med Folk om Landbrug o. s. v. Men som sagt, hvis der kun bevilges 5000 Kroner, bliver der ikke Meget til hver, og selvfølgelig kan der ikke blive Stort deraf til Færøerne. Med disse saa Ord skal jeg anbefale de af mig berørte Punkter til det høie Things Velvilje.

Conseilspræsidenten og Finantsministeren (Estrup): Det ærede 3die Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) advarede for Landsthinget mod at begaa samme Feil, som Folkethinget tidligere har gjort sig skyldig i, nemlig at ville fremtvinge Forandringer i bestaaende Love ved Finantslovsbeslutninger. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem — selvfølgelig — i hans Betragtning, men jeg tror ganske vist ikke, at Advarslens havde behøvedes, og jeg tror endnu mindre, at jeg ved mine Udtalelser for har givet det ærede Medlem nogen ghlidig Anledning til at komme frem med den. Det, jeg sagde for, var, at jeg paa det foreliggende Finantslovsforslag javnede Bevillinger til bestaaende Love. Naar det ærede Medlem har forstaaet det saaledes, at en Bevilling til en foreløbig Lov givet paa Finantsloven for næste Aar, stadfæster en saadan foreløbig Lov, er det jo absolut urigtigt. Forholdet er jo ganske simpelt det, at naar en Bevilling til en foreløbig Lov er givet paa Finantsloven, bortfalder den i samme Dieblid, som den Lov, til hvilken den støtter sig, paa lovlig Maade bliver ophævet. Det er Forholdet. Jeg maa altsaa paa det Bestemteste værge mig imod, at jeg naar jeg har krævet paa det foreliggende Finantslovsforslag Optagelse af Bevillinger til bestaaende Love deri ubefattet de Love, der ere emenerede i Henhold til § 25, derved har fordret en Stadfættelse af Lovene fra Rigsdagens Side; ganske vist ligger deri en Anerkjendelse af, at de bestaa i Dieblid, det er utvivlsomt.